

Egy feudális hadvezér európai stílusú vívótőre, amit japánban készítettek.

KOKA (Shiga prefektúra)

Egy, a feudális korszakban élő hadúr tulajdonában álló európai stílusú vívótőr, amit valójában Japánban kovácsoltak, ám továbbra sem egyértelmű, hogy ki rendelhette a kardot, és hogy miről mintázták a pengét. A *Tokiói Nemzeti Kutatási Intézet* és a *Koka* város oktatási testületének kutatói megvizsgálták a vívótőrt és megállapították, hogy a gyártás során japán kardgyártási technikákat alkalmaztak.

A vívótőr a 17. század első feléből, a korai *Edo*-korszakból (1603-1867) származik, és itt találták a *Minakuchi* kerületben.

A *Minakuchi* vívótőrnek nevezett fegyver állítólag *Kato Yoshiaki* (1563-1631) birtokában volt, a hadvezér, aki *Toyotomi Hideyoshi*-t (1537-1598) szolgálta, és egyike volt a hét parancsnoknak, akik kitűntek az 1583-as *Shizugatake*-csatában.

A hadvezér emellett erőteljes érdeklődést mutatott az európai kultúra iránt.

A hadúr kardja.

A 104,5 centiméter hosszú és 1,5 cm széles pengével és a vívótőr alakjával hasonló egy olyan kardhoz, amit a modern törvívásban is használnak.

A 16. és 17. században harcolók az ellenséget általában leszúrták tehát a pengék dőfésre készültek.

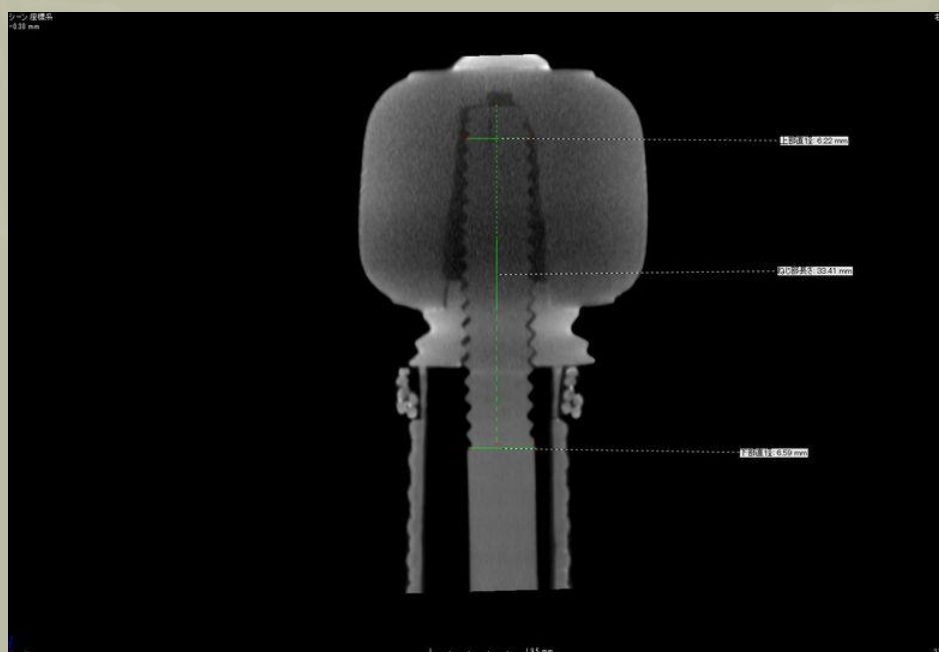
Yoshiaki vívótőrét, amelynek markolatján komplex díszítések találhatóak, állítólag az egyetlen nyugati stílusú kard Japánban, amely e korszakból származik.

A *Kato* család később a *Minakuchi* tartomány ura lett és 1829-ben szentélyt emeltek, amit *Fujisakajinja* szentélynek neveztek el *Yoshiaki* emlékére. A vívótőr ott lett elhelyezve.

Koji Kobayashi, a Tokiói Nemzeti Kulturális Épületeket Kutató Intézetének transzdiszciplináris kutatási részlegének vezetője és a csapat többi tagja 2013-ban kezdte meg a vívótőrrel kapcsolatos felméréseket.

Felfedezték, hogy a markolat és a penge közötti csatlakozás különbözik az Európában gyártottaktól.

Az csatlakozás keresztmetszetének CT-letapogatása csavarszerű szerkezetet mutatott, amely kialakítás lehetővé tette a fogantyú rögzítését a pengével a markolat díszgombjának elforgatásával.

A kiotói Nemzeti Múzeum által készített CT-kép, amelyen a markolat és a penge közötti illesztőelem látható. A felvétel fogazott szerkezetet mutat. A közepén lévő penge és a markolat csavarral vannak összefogatva.

A nyugati kardok általában úgy kapcsolódtak a markolatokhoz, hogy a penge szárát behelyezték a markolaton keresztül, és lealapálták a markolatból kiálló végét.

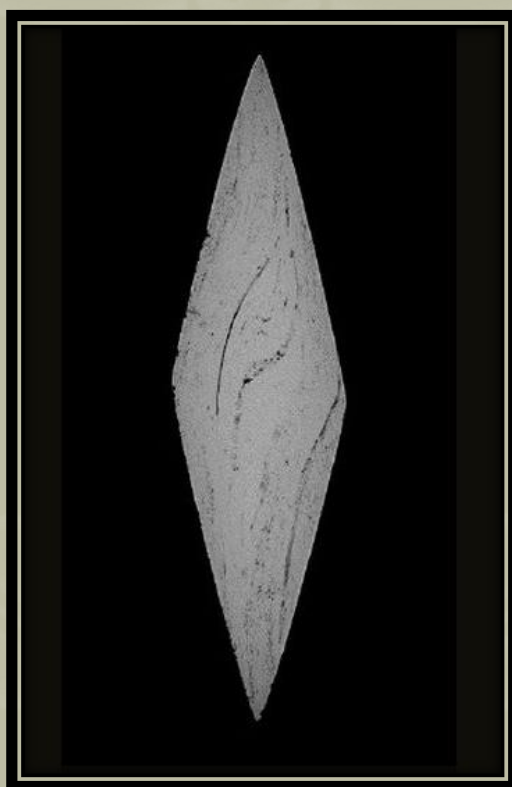
A korabeli japán kanócospuska-gyártók rendelkeztek a csavarok készítéséhez való készségekkel, és azt gondolják, hogy a nyugati kardot az ő technikájukkal reprodukálták.

A kutatók arra is bizonyítékot találtak, hogy a pengét a japán kardokra jellemző kovácsolási technikákkal készítették.

A fegyver pengéjének részletes elemzése a *SPring-8* nagyméretű szinkrotron sugárzású létesítményében *Sayo*-ban készült.

A vizsgálat réteges szerkezetet mutatott. Ami azt jelenti, hogy a melegített vas többszöri hajtogatással és kalapálással készült, hogy eltávolítsák a szennyeződéseket, és hogy a kész penge egyenletes legyen.

A folyamat eredményeként rétegeket fedeztek fel, mint az átlagos japán kardokban, mondták a kutatók.

A vívótőr keresztmetszete réteges mintázatot mutat.

"Egy kardkovács egy szerelék készítő és mások is nyilvánvalóan együtt dolgozhattak egy Japánba behozott nyugati stílusú kard alapján a vívótőr elkészítésében" mondta *Kobayashi*.

Nem ismeretes, hogy ki lett megbízva a vívótőr előállítására, és melyik nyugati kard szolgált modellként, de vannak nyomok.

Kobayashi elmondta, hogy egy hasonló kardot talált egy Fülöp-szigeteken található múzeumban, amelyet egy Spanyol hajóban fedeztek fel, amely 1600-ban Manilában süllyedt el.

A *Holland Kelet-India Társaság* kormányzójának arcképe, amelyet egy Holland múzeumban tároltak, szintén hasonló karddal van ábrázolva.

Hatósági szimbólum.

Yoshiaki megmaradt örökségében van egy sisak is, amely a nyugati hadi sisakokhoz hasonló. A feljegyzések azt is leírják, hogy a hadúr gyermeke egy európai páncélruhát viselt.

"Spanyolország és Hollandia sokféle áruval kereskedett akkoriban Japánnal" mondta *Kobayashi*. "Az európai kultúrában érdekelt *Yoshiaki* valakitől akkor tájt vásárolhatta a kardot".

Nehézkes volt a vékony vívótőr-szerű kardot használni egy tényleges japán csatában, ezért a nyugati pengét valószínűleg a tulajdonos tekintélyének erősítésére használta.

Kato Yoshiaki arcképe a *Fujisakajinja* szentély birtokában.

Original Source: <http://www.asahi.com/ajw/articles/photo/AS20200109003150.html>